

5 Augustus 1955.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE ZWOLLE

Gezien het op 15 Maart 1955 ingekomen beroepschrift van X te Z als gemachtigde van W te Y tegen de beschikking van de Inspecteur der Belastingen te V d.d. 18 Februari 1955, waarbij de aanslag van W voornoemd in de Inkomstenbelasting over het jaar 1952 werd gehandhaafd;

Gezien het vertoogschrift van voornoemde Inspecteur;

Gehoord deze alsmede Mr. A , belastingconsulent te U, als gemachtigde van appellant in 's Raads vergadering van 5 Augustus 1955;

Overwegende dat blijkens de inhoud der gedingstukken en het verhandelde in 's Raads vergadering tussen partijen de navolgende feiten vaststaan:

dat appellant, die van 1948 tot Februari 1955 een huisartsenpraktijk uitoefende te T aangaf, dat zijn zuiver inkomen over het jaar 1952 had bedragen f 18.939,64;

dat alvorens een aanslag werd opgelegd in opdracht van de Inspecteur door de Rijksaccountantsdienst ten huize van appellant op 16 Februari 1954 een boekenonderzoek werd ingesteld, waarbij door appellant aan de Rijksaccountant werd overgelegd een door hem bijgehouden kasboek;

dat op grond daarvan door de Rijksaccountant enige correcties werden nodig geoordeeld tot een bedrag van f 500,--, waarmede appellant zich kon verenigen;

dat de Rijksaccountant zich op 17 Februari 1954 wederom vervoegde bij appellant en aan deze inzage vroeg van het door hem bijgehouden kaartsysteem waarop zowel medische als financiële gegevens vermeld waren;

dat appellant weigerde aan de Rijksaccountant inzage te geven van dit kaartstelsel, waarbij hij zich beroep op zijn geheimhoudingsplicht als arts;

dat de Rijksaccountant daarna bij brieven d.d. 20 Februari 1954 en 9 Maart 1954 gepoogd heeft appellant tot een ander standpunt te brengen, doch appellant bij zijn weigering om inzage van het kaartstelsel te geven bleef volharden;

dat de Inspecteur daarop aan appellant heeft opgelegd een aanslag in de Inkomstenbelasting over het jaar 1952 naar een zuiver inkomen van f 30.000,--;

dat de gemachtigde van appellant bij schrijven d.d. 2 Augustus 1954 tegen de aanslag, welke was opgelegd bij aanslagbiljet, gedagtekend 23 Juli 1954, bezwaar heeft ingediend bij de Inspecteur met verzoek om daaromtrent te worden gehoord;

dat de gemachtigde door de Inspecteur is gehoord op 17 September 1954, nadat eerder op die dag de gemachtigde bij een bezoek aan appellant van deze had vernomen, dat het kaartstelsel over 1952 inmiddels door appellant was vernietigd, hetgeen de gemachtigde aan de Inspecteur mededeelde;

dat de Inspecteur bij beschikking d.d. 18 Februari 1955 de opgelegde aanslag heeft gehandhaafd;

Overwegende, dat de gemachtigde in het beroepschrift heeft gesteld en nader mondeling in 's Raads vergadering heeft aangevoerd, dat het kaartstelsel van appellant over het jaar 1952 niet behoort tot de boeken en andere bescheiden, waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de vaststelling van de feiten, welke invloed kunnen uitoefenen op de heffing te zijnen aanzien van enige Rijksbelasting, en voorts dat de bepaling van het inkomen van appellant over 1952 door de Inspecteur op een bedrag van f 30.000,-- ongemotiveerd en onrechtvaardig is, op grond waarvan hij heeft verzocht het zuiver inkomen van appellant over 1952 vast te stellen op f 19.439,--;

Overwegende dat de Inspecteur in het verzoekschrift heeft gesteld, dat de aanslag moet worden gehandhaafd daar appellant aan de Raad niet heeft aangetoond, dat deze onjuist is, rustende naar het oordeel van de Inspecteur de bewijslast ten deze op appellant, en voorts dat de door hem gedane schatting van het inkomen op f 30.000,-- de redelijkheid niet te buiten gaat;

Overwegende dat ingevolge artikel 57 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 juncto artikel 80 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 de Raad de verplichting heeft om de aanslag, zoals hij laatstelijk is vastgesteld, te handhaven voorzover niet aan de Raad is gebleken dat deze onjuist is, onder meer indien door de belastingplichtige niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge artikel 70 of 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914;

dat artikel 74, derde lid, van laatstgenoemde Wet bepaalt, dat de reclamant desgevraagd gehouden is om aan de Inspecteur of een door hem aangewezen ambtenaar inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden die tot staving zijner beweringen kunnen dienen, terwijl ingevolge het derde lid van artikel 75 dier Wet voor een weigering om te voldoen aan die verplichting niet met vrucht een beroep kan worden gedaan op de omstandigheid, dat de belastingplichtige uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enig wetsvoorschrift zijn opgelegd;

dat ingevolge erkenning door de gemachtigde van appellant vaststaat, dat het kaartsysteem van appellant over het jaar 1952, zoals door de Inspecteur gesteld, naast medische ook financiële gegevens bevatte, zodat dit kaartsysteem behoorde tot de boeken of andere bescheiden, die konden dienen tot staving van de beweringen van appellant betreffende zijn bezwaren tegen de aanslag;

dat de door de gemachtigde geuite mening, dat inzage van het kaartsysteem niet kon worden gevorderd nu het door appellant vertoonde en door de gemachtigde wederom ter inzage aangeboden kasboek zijn beweringen voldoende kon staven, niet juist is, omdat de Wet een dergelijke beperking aan de verplichting tot het verlenen van inzage niet stelt;

dat appellant derhalve inzage van het kaartstelsel over 1952 niet mocht weigeren, ook niet met beroep op zijn ambtsgeheim;

dat appellant, die dat kaartstelsel, nadat door de Rijksaccountant de inzage daarvan was verlangd, heeft vernietigd, geacht moet worden die inzage te hebben geweigerd;

dat appellant derhalve niet heeft voldaan aan de verplichting, hem opgelegd bij artikel 74, laatste lid der Wet op de Inkomstenbelasting 1914, zodat de Raad de aanslag behoort te handhaven voorzover niet is gebleken, dat en in hoever hij onjuist is, waaromtrent de bewijslast rust op appellant;

dat appellant niet aan de Raad aannemelijk heeft gemaakt, dat de aanslag naar een te hoog inkomen is vastgesteld;

dat de Inspecteur heeft medegedeeld, dat in goede artsenpraktijken in de omgeving van T zeker f 30.000,-- per jaar wordt verdiend en dat appellant in Februari 1955 zijn praktijk verkocht voor f 50.000,-- (waaronder begrepen ± f 5.000,-- waarde aan geneesmiddelen, instrumenten en inventaris) en het huis, waarin de praktijk was gevestigd, voor f 45.000,-- terwijl appellant dit pand in 1948 had aangekocht voor f 10.000,-- waarnaast de gemachtigde van appellant desgevraagd heeft medegedeeld, dat de bruto-opbrengst van de praktijk van appellant over het jaar 1954 omstreeks f 47.000,-- bedroeg;

dat de Raad de mening van de gemachtigde, dat de door de Inspecteur opgelegde aanslag ongemotiveerd en onrechtvaardig is, niet kan delen;

dat het beroep van appellant derhalve ongegrond is;

Beschikkende op het beroep,

Handhaaft de beschikking van de Inspecteur.

Gedaan te Zwolle bij de Heren Mr. J.G. Nysingh, voorzitter, Mr. L.J. 't Hooft, Lid, en J.C. Tjeenk Willink, plv. Lid, in bijzijn van de Secretaris Mr. P. Kapteyn, de vijfde Augustus 1955.

w.g. Nysingh, Voorzitter,

w.g. Kapteyn, Secretaris.

Voor afschrift,
De Secretaris van de
Raad van Beroep voor
de Directe Belastingen
te Zwolle,

Kapteyn.

Aangeteekend
verzonden
22 Nov. 1955.